

ارزیابی بالینی ارتوپدی و توانبخشی جانبازان قطع عضو در استان مازندران

حسن خانی^{*} MD, اسفندیار آزادمرزآبادی^۱ PhD, محمدحسین کریمی نسب^۲ MD, رویا جاجوندیان^۳ MSc

حمید طبی فرد^۴ MD, سیمین جوهري نيا^۴ BSc

^{*} مرکز تحقیقات کاربردی سلامت همگانی و توسعه پایدار، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۱ مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله...، تهران، ایران

^۲ گروه آموزشی جراحی ارتوپدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

^۳ گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامانی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران

^۴ مرکز تحقیقات کاربردی سلامت همگانی و توسعه پایدار، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

چکیده

اهداف: شناخت درست مشکلات و نیازهای بهداشتی- درمانی و توانبخشی جانبازان قطع عضو می‌تواند در کاهش عوارض و افزایش کیفیت و امید به زندگی در جانبازان مذکور تاثیر بسیاری داشته باشد. این مطالعه با هدف تعیین فراوانی نتایج ارزیابی‌های بالینی و توانبخشی جانبازان قطع عضو در استان مازندران انجام شد.

روش‌ها: این پژوهش توصیفی و مقطعی روی جانبازان قطع عضو استان مازندران که در سال‌های ۱۳۸۴-۸۵ به درمانگاه تخصصی بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران مراجعه کرده بودند، انجام شد. از میان ۳۷۵ پرونده بالینی جانبازان قطع عضو، ۲۹۵ پرونده وارد مطالعه و ماقبی از مطالعه حذف شدند. تمام ارزیابی‌های بالینی توسط یک متخصص ارتوپدی و یک متخصص توانبخشی در کلینیک مذکور انجام شد. داده‌ها در پرسشنامه‌ای محقق ساخته ثبت و به کمک آمار توصیفی با نرم‌افزار SPSS 16 تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: ۱۶۸ نفر (۵۶.۹٪) از جانبازان دارای قطع عضو اندام تحتانی از در در انتهای عضو قطع شده، ۶۵ نفر (۲۲٪) از عفونت‌های پوستی در انتهای عضو قطع شده و ۵۸ نفر (۱۹.۷٪) از نوروما در انتهای عضو قطع شده شکایت داشتند. تعویض یا تعمیر پروتزهای اندام تحتانی با ۲۵۳ مورد درخواست (۷۶.۸۵٪) بیشترین دستور درمانی بود.

نتیجه‌گیری: بمنظور می‌رسد که اکثر جانبازان از توانمندی جسمی قابل قبول برخوردار نباشند که این امر باعث کاهش کیفیت زندگی آنها شده است. لذا اقدامات توانبخشی مناسب‌تری برای این گروه از جانبازان توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: جانبازان قطع عضو، معاینات بالینی ارتوپدی، معاینات بالینی توانبخشی

Clinical orthopedic and rehabilitation assessment of lower limb amputees veterans in Mazandaran province

Khani H.* MD, Azadmarzabadi E.^۱ PhD, Karimi Nasab M. H.^۲ MD, Jajvandian R.^۳ MSc,
Tayebifard H.^۴ MD, Joharinia S.^۴ BSc

^{*} Iranian Applied Research Center for Public Health and Sustainable Development (IRCPHD),
Northern Khorasan University of Medical Sciences, Bojnourd, Iran

^۱ Behavioral Sciences Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

^۲ Department of Educational Orthopedic Surgery, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

^۳ Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Bojnourd branch, Islamic Azad University, Bojnurd, Iran

^۴ Iranian Applied Research Center for Public Health and Sustainable Development (IRCPHD),
Northern Khorasan University of Medical Sciences, Bojnourd, Iran

Abstract

Aims: Correct identification of limb amputee veterans' health and treatment needs can have a significant effect on complications' decrease and also increase in their quality of life and life expectancy. This study was performed in order to determine the frequency of clinical and rehabilitation assessment results in limb amputee veterans in Mazandaran province.

Methods: This cross-sectional descriptive study was performed on limb amputee veterans who referred to the specialized clinic affiliated to Foundation of Martyrs and Veterans Affairs of Mazandaran province in years 2006-7. From the 375 amputee veterans' medical files, 295 entered the study and the rest were excluded. All clinical orthopedic and rehabilitation evaluations of amputee veterans were done by an orthopedist and a rehabilitation specialist in mentioned clinic. Data were documented in a researcher-made questionnaire and were analyzed using descriptive statistics by SPSS 16 software.

Results: 168 (56.9%) of lower limb amputee veterans complained of lower limb pain, 65 (22%) complained of skin infection, and 58 (19.7%) complained of neuroma in site of amputated limb. Change or repair of lower extremity prosthetics with 253 (76.85%) requests, was the most frequent therapeutic command.

Conclusion: It seems that majority of veterans don't have acceptable physical strength and capabilities and this fact has reduced their quality of life. Therefore, appropriate protection and rehabilitation measures are recommended for this group of veterans.

Keywords: Limb Amputee Veterans, Clinical Orthopedic Assessment, Clinical Rehabilitation Assessment

مقدمه

روش‌ها

این پژوهش مطالعه‌ای توصیفی و مقطعی است. جامعه مورد بررسی، جانبازان قطع عضو استان مازندران بودند که در سال‌های ۱۳۸۴-۸۵ به درمانگاه تخصصی بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران مراجعه کرده بودند. از میان ۳۷۵ جانباز قطع عضو دارای پرونده در معاونت بهداشت و درمان بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران، ۲۹۵ جانباز (٪ ۷۸/۶۶) بپوشش ساده یا با ورود تدریجی، دعوت به همکاری در مطالعه شدند و به صورت کامل و علمی توسط متخصص ارتقیابی و متخصص توان بخشی مورد ارزیابی قرار گرفتند.

پرسشنامه محقق ساخته با ساختار کوتاه برای جمع‌آوری داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه شامل اطلاعات جمعیت‌شناختی (سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت شغل و مشخصات جانبازی)، معایینات بالینی و معایینات توان بخشی بود. کیفیت زندگی جانبازان مورد مطالعه نیز براساس ۲ پرسشنامه میزان مهارت‌های فعال روزانه و میزان پیشرفت عملکرد فعل روزانه ارزیابی شد. این مطالعه پس از تصویب و کسب اجازه از مسئولان مربوطه انجام شد. اطلاعات افراد شرکت‌کننده، پس از مطالعه پرونده‌های پزشکی آنها، استخراج و در پرسشنامه‌های بدون نام درج شد. محاسبات آماری به کمک نرم‌افزار SPSS 16 انجام گرفت و از آمار توصیفی برای محاسبات و تعیین فراوانی مشخصات دموگرافیک و نیازهای جانبازان مورد مطالعه استفاده شد.

جدول ۱) مشخصات جمعیتی جانبازان قطع عضو اندام تحتانی در این مطالعه

درصد	تعداد	مشخصات
۷۸	۴۳۰	۳۴-۴۴
۱۸	۵۳	۳۵-۵۴
۴/۱	۱۲	۵۵-۷۴
۲۲/۱	۶۵	بی‌سواد و ابتدایی
	۸۹	راهنمایی
۵/۱	۱۵	دیپرستان
۲۷/۱	۸۰	دیپلم
۱۵/۶	۴۶	بالاتر از دیپلم
۲۰/۷	۶۱	بیکار
۳۵/۶	۱۰۵	شاغل
۱۰/۵	۳۱	بازنشسته
۳۳/۲	۹۸	طرح اشتغال
۳۸	۱۱۲	۱۳-۴۰
۴۴	۱۳۰	۴۱-۶۰
۱۸	۵۳	۶۱-۷۵
وضعیت شغلی		
میزان درصد		
جانبازی		

نتایج

میانگین سنی ۲۹۵ نمونه مورد مطالعه $41/77 \pm 5/9$ سال و محدوده

معلولیت عبارت است از محرومیت و وضعیت نامناسب یک فرد که پیامد نقص و ناتوانی است، به طوری که مانع از انجام نقشی می‌شود که برای فرد با توجه به شرایط سنی، جنسی، اجتماعی و فرهنگی، طبیعی تلقی می‌شود. در این میان، معلولیتهای حرکتی بالاترین میزان شیوع را دارند [۱].

امروزه عمده‌ترین دلایل بروز معلولیتهای حرکتی در کل دنیا، بیماری‌های عروق محیطی، خدمات، عفونت، تومورها و ناهنجاری‌های مادرزادی هستند. اغلب قطع عضوهای افراد زیر ۵۰ سال به علت تروما و آسیب‌های مرتبط با تصادفات، حوادث صنعتی یا جنگ در کشورهای در حال توسعه اتفاق می‌افتد [۲]. قطع عضو در اندام تحتانی حدود ۸۵٪ کل قطع عضوهای را شامل می‌شود که ممکن است در یک اندام یا دو اندام تحتانی صورت پذیرد [۳]. جنگ مساله‌ای مهم در بهداشت عمومی جامعه است که تلفات و ویرانی‌های سنگین ناشی از آن، معمولاً منجر به اثرات پایدار درازمدتی بر جسم و روان افراد می‌شود. از جمله این مسائل، کیفیت زندگی جانبازان است که در اثر کم‌توجهی به نیازهای اولیه بهداشتی، درمانی و توان بخشی آنان در معرض خطر قرار گرفته است [۴]. قطع عضو در جانبازان، مانند دیگر بیماران مبتلا به بیماری‌های مزمن، می‌تواند سایر جنبه‌های زندگی این افراد را تحت تاثیر قرار دهد و اثرات شدید و قابل مشاهده‌ای بر سلامت عمومی، سلامت روانی و کیفیت زندگی بیماران و خانواده‌های آنها به ویژه دختران و پسران داشته باشد [۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷].

امروزه کیفیت زندگی، یکی از شاخص‌های ارزیابی خدمات توان بخشی و برنامه‌های بهداشتی و رفاهی محسوب می‌شود. عوامل تعیین‌کننده کیفیت زندگی در ابعاد عینی شامل سن، جنس، جایگاه اجتماعی و اقتصادی، ارتباط اجتماعی، مسکن، درآمد، اشتغال، قابلیت‌های رفتاری، مهارت‌های اجتماعی، توانایی‌های عملکردی و بیولوژیک و وضعیت سلامت جسمی و روانی است. این عوامل در ابعاد ذهنی، دربرگیرنده درک انسان از کیفیت زندگی، اعتماد به نفس، استقلال و ویژگی درون‌گرایی و برون‌گرایی فرد هستند [۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶]. در ارزیابی کیفیت زندگی، انسان محور بودن اساس و پایه سنجش قرار می‌گیرد. لذا شناخت درست مشکلات و نیازهای بهداشتی - درمانی و توان بخشی این گروه از جانبازان می‌تواند در کاهش عوارض و افزایش کیفیت و امید به زندگی در میان جانبازان مذکور تاثیر بسیاری داشته باشد [۵].

این مطالعه با هدف تعیین فراوانی نتایج بالینی و توان بخشی جانبازان قطع عضو در استان مازندران بین سال‌های ۱۳۸۴-۸۵ طراحی شد تا شاید بتواند مبنای برای طرح‌های پژوهشی مداخله‌ای در جهت بهبود شاخص‌های سلامت و کیفیت زندگی در جامعه جانبازان قطع عضو استان مازندران باشد.

ارزیابی بالینی ارتودپی و توانبخشی جانبازان قطع عضو در استان مازندران ۲۳۱
سنی ایشان ۳۴ تا ۷۴ سال بود. کلیه شرکت‌کنندگان، مرد بودند.
نفر (۰.۸۴٪) دارای سطح تحصیلات دیپلم یا زیر دیپلم و ۶۱ نفر
(۰.۲۰٪) بیکار بودند. میانگین درصد جانبازی آنها $48\pm12/62\%$ و
محدوده میزان جانبازی ۷۵-۱۳٪ بود که بیشتر (۰.۴۴٪) در محدوده
جانبازی ۶۰-۴۱٪ قرار داشتند (جدول ۱).

براساس داده‌های موجود، آمپوتاسیون‌های جانبازان در سطوح مختلفی
انجام شده بود. ۸ نفر (۰.۲٪) از جانبازان مورد مطالعه دارای
آمپوتاسیون دوبل اندام تحتانی بودند، به طوری که ۲ نفر (۰.۰٪)
دارای آمپوتاسیون دوبل زیر زانو، ۲ نفر (۰.۰٪) دارای آمپوتاسیون
دوبل زیر زانو و روی زانو، ۳ نفر (۰.۱٪) دارای آمپوتاسیون دوبل زیر
زانو و بالای زانو و یک نفر (۰.۰٪) دارای آمپوتاسیون دوبل مج پا و
بالای زانو بودند (جدول ۲).

بیشترین عوارض بالینی در عضو باقی‌مانده به ترتیب شامل درد،
عفونت‌های پوستی و نوروما در انتهای عضو قطع شده بود. محدودیت
حرکتی بیشتر در مفاصل زانو و مفاصل مج پا گزارش شد.
دفورمیتی‌های ستون فقرات نیز بیشتر به صورت اسکلیوز و کیفوز در
این جانبازان گزارش شد (جدول ۳).
۲۸۲ نفر (۰.۹۵٪) از جانبازان از انواع مختلف پروتزهای اندام تحتانی
استفاده می‌کردند که فراوانی پروتزهای مورد استفاده جانبازان دارای
قطع عضو اندام تحتانی در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول (۴) فراوانی انواع پروتزهای جانبازان قطع عضو اندام تحتانی
در این مطالعه

مشخصات	تعداد	درصد
پروتز	۸	۰/۲۱
ناحیه پا	۱۸	۶/۱
جمع	۲۶	۸/۸۱
پروتز ناحیه مج پا	۳۰	۱۰/۱۶
پروتز	۴	۱/۳۵
ناحیه ساق پا یا زیر	۱۷۵	۵۹/۳۲
زانو	۱۷۹	۶۰/۶۷
پروتز روی زانو	۱۲	۴/۰۶
پروتز بالای زانو	۴۵	۱۵/۲۵
پروتز هیپ	۴	۱/۳۵
فائد پروتز	۱۳	۴/۴

در مورد کیفیت زندگی، کمبودهایی در امر توانبخشی جانبازان مذکور وجود داشت. ۱۴۸ نفر (۰.۵۰٪) بیشتر از ۵ دقیقه قادر به ایستادن بدون احساس درد نبودند. همچنین فقط ۷۹ نفر (۰.۲۶٪) قادر بودند که مسافت ۱۰۰ تا ۵۰۰ متر را بدون احساس خستگی طی نمایند (جدول ۵).

دستورات درمانی موجود در پروندهای پزشکی جانبازان دارای قطع عضو اندام تحتانی در ۵ گروه اصلی تقسیم‌بندی شد؛ به طوری که هر

جدول (۲) فراوانی مشخصات سطوح آمپوتاسیون جانبازان قطع عضو اندام
تحتانی در این مطالعه

مشخصات	تعداد	درصد
انگشتان و استخوان‌های متاتارسال	۳	۱
لیس فرانک یا در حد مفصل تارسوماتارسال	۹	۳/۱
چوبارت یا در حد فاصل میان استخوان‌های تارسال	۷	۲/۴
پیروگوف یا در حد استخوان‌های تارسال	۷	۲/۴
مج	۳۶	۱۲/۲
یک‌چهارم دیستال ساق پا	۳۴	۱۱/۵
یک‌دوم میانی ساق پا	۴۹	۱۶/۶
یک‌چهارم پروگریمال ساق پا	۸۸	۲۹/۸
نزدیک مفصل زانو	۸	۲/۷
روی مفصل زانو	۱۴	۴/۸
یک‌سوم دیستال استخوان فمور	۲۷	۹/۱
یک‌دوم میانی استخوان فمور	۱۵	۵/۱
یک‌سوم پروگریمال استخوان فمور	۶	۲
روی مفصل هیپ	۶	۲
همی پلوکتومی	۰	۰
پنجه پای یک سمت با ساق پای سمت مقابل	۵	۱/۷
مج پای یک سمت با بالای زانوی سمت مقابل	۱	۰/۳
ساق پای یک سمت با ساق پای سمت مقابل	۳	۱
روی زانوی یک سمت با ساق پای سمت مقابل	۲	۰/۷
بالای زانوی یک سمت با ساق پای سمت مقابل	۳	۱

جدول (۳) فراوانی عوارض بالینی جانبازان قطع عضو اندام تحتانی
در این مطالعه

مشخصات	تعداد	درصد
سنдрوم کوک	۱	۰/۳
عفونت پوستی	۶۵	۲۲
التهاب پوستی تماسی	۶	۲
خار استخوانی	۱۳	۴/۴
درد	۱۶۸	۵۶/۹
درد فاتومی	۹	۳/۱
نوروما	۵۸	۱۹/۷
حس فلتومی	۹	۳/۱
کتراسکشن	۹	۳/۱
انگشتان دست	۷	۲/۳۷
مج دست	۲	۰/۶۷
مفصل آرنج	۴	۱/۳۵
مفصل شانه	۶	۲/۰۳
مج پا	۱۳	۴/۴
مفصل زانو	۲۳	۷/۷۹
مفصل هیپ	۸	۲/۷۱
اسکلیوز	۱۰۰	۳۳/۸۹
کیفوز	۵۰	۱۶/۹۴
کیفواسکلیوز	۱	۰/۳
لوردوز	۱۵	۵/۰۸

یک از این گروه‌های اصلی برای رفع علایم و عوارض بالینی خاص مورد نظر تعریف شدند. حفظ و نگهداری استمپ، کاهش درد فاتوم با دستگاه‌های الکتریکی، افزایش توان عضلانی و بالا بردن سطح توان جسمی، حرکات اصلاحی برای جبران انحرافات مناطق مختلف بدن و در نهایت پروتزهای اندام تحتانی مواردی بود که درخواست و انجام شد (جدول ۶).

بحث

همان طور که در این مطالعه مشاهده شد، اغلب جانبازان از درد، عفونت‌های پوستی و نوروما شکایت داشتند که علت اصلی این عوارض می‌تواند ناشی از تغییرات تطبیق نیافته شکل یا حجم استمپ، مالشی که سافت سوکت با پوست ایجاد می‌کند یا ساخت اشتباه سوکت باشد که در مطالعات مختلفی این عوامل را باعث ایجاد عوارض مشابه در استمپ معلومان می‌دانند [۲۷]. بررسی‌های بیومکانیکی صورت گرفته در مورد سوکت‌های پروتزهای اندام تحتانی نشان می‌دهد که سوکت به عنوان جزئی که فصل مشترک آنatomی بدن با پروتز به حساب می‌آید، مهم‌ترین جزء در ساختار پروتز قلمداد می‌شود و بر لزوم طراحی صحیح و مناسب آن تاکید می‌شود [۲۸]. لذا از آنجا که طراحی صحیح سوکت در انتقال رضایت‌بخش بار، ثبات مناسب و همچنین کنترل موثر در حرکت دخیل است، فرآیندی مهم و حساس محسوب می‌شود و باید سعی شود که پارامترهای تاثیرگذار بر آن به درستی بررسی شود [۲۹].

با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه، اسکولیوز و کیفیت نیز از شایع‌ترین عوارض بالینی جانبازان قطع عضو در استان مازندران مطرح شده‌اند. این عوارض می‌توانند نشان‌دهنده مناسب‌بودن پروتزهای مورد استفاده باشد که باعث انتقال نامناسب وزن بدن به ستون فقرات جانبازان شده و در نتیجه عوارض مزبور را ایجاد کرده است. این در حالی است که در حدود نیمی از جانبازان قطع عضو در استان مازندران در بین سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۵ دارای وضعیت اندورانس عضلات، وضعیت قدرت عضلات و وضعیت ظرفیت هوایی عضلات در حد ضعیف تا متوسط بوده‌اند که متناسب‌نامه نشان‌دهنده پایین‌بودن سطح خدمات توان‌بخشی به این جانبازان است. زیرا در صورت انجام برنامه‌های فیزیوتراپی و توان‌بخشی موثر و منظم، توان‌مندی جسمی جانبازان قطع عضو افزایش می‌یابد و عوارض جسمی کمتری بر اثر استفاده از پروتزها ایجاد می‌شود.

همچنین اکنثیت جانبازان مورد مطالعه دارای میزان مهارت‌های فعال روزانه و میزان پیشرفت عملکرد فعال روزانه متوسط تا ضعیف بودند. به طوری که نیمی از آنها فقط به مدت ۵ دقیقه توان ایستادن بدون احساس درد را داشتند و بیشتر از نیمی از آنها فقط توانایی راه‌رفتن بدون خستگی به میزان ۵۰۰ متر را داشتند و فقط یک‌پنجم آنان توانایی انجام دوچرخه‌سواری، شنا و کوهپیمایی را داشتند که همگی

جدول (۵) فراوانی کیفیت زندگی جانبازان قطع عضو اندام تحتانی در این مطالعه

تعداد درصد	مشخصات
۸۱/۷	پوشیدن و درآوردن لباس‌ها و پروتز به طور مستقل
۸۲/۷	از حالت نشسته به حالت ایستاده درآمدن
۷۵/۳	استفاده از توالات فرنگی برای ایجاد مزاج
۲۹/۸	انجام رانندگی
۴۶/۴	راه‌رفتن روی سطوح صاف بدون عصا
۴۱	راه‌رفتن روی سطوح ناهموار و پله‌ها با عصا
۲۷/۸	راه‌رفتن روی سطوح مختلف بدون عصا
۲۴/۷	همواره راه‌رفتن با عصای قابل اتصال به آرنج
۵۰/۲	کمتر از ۵ دقیقه
۲۴/۴	مدت زمان ایستادن ۵ تا ۱۵ دقیقه
۱۲/۲	بدون احساس درد ۳۰ دقیقه
۹/۲	(محدوده زمانی ۳۰ دقیقه)
۴/۱	بالاتر از ۶۰ دقیقه
۲۳/۴	میزان مسافت هیچ مسافتی
۲۳/۴	میزان مسافت راه‌رفتن ۱۰۰ متر
۲۶/۸	بدون خستگی ۵۰۰ متر
۱۷/۳	(محدوده مسافتی ۱۰۰۰ متر)
۹/۲	بیشتر از ۱۰۰۰ متر
۱۹/۳	توانایی انجام دوچرخه‌سواری
۲۱/۷	توانایی انجام شنا
۱۱/۵	توانایی انجام کوهپیمایی

جدول (۶) فراوانی دستورات درمانی جانبازان قطع عضو اندام تحتانی در این مطالعه

تعداد درصد	دستورات درمانی
۹/۱۵	حفظ و نگهداری فیزیوتراپی و ماساژ استمپ
۱۸/۹۸	مراقبت از پوست استمپ
۱۴/۲۳	کاهش درد فاتوم به روش کانوشتال
۶/۷۷	با دستگاه‌های به روش تنس دامنه بالا، فرکانس پایین یا دامنه پایین، فرکانس پایین
۸۱/۰۱	(۱) ایروپیک
۸۵/۷۶	آموزش حرکات (۲) اندورانس
۵۳/۲۲	تقویتی (۳) لومبوساکرال
۲۸/۱۳	انجام حرکات کششی
۱۵/۲۵	انجام حرکات ورزشی و تمرینی
۲۰	انجام مهارت‌های فعال روزانه
۲/۷۱	اصلاح انحرافات حرکات اصلاحی
۱۲/۸۸	برای جبران انجام تمرین‌های مخصوص برای کمک به راه‌رفتن صحیح انحرافات مناطق مختلف بدن
۳۸/۳۰	اصلاح پروتز
۶/۷۷	تعویض پروتز ناحیه پا
۱/۶۹	تعویض پروتز ناحیه مج پا
۲۲/۰۳	تعویض پروتز ناحیه زیر زانو
۱۳/۵۵	تعویض پروتز ناحیه بالای زانو

ارزیابی بالینی ارتپیدی و توانبخشی جانبازان قطع عضو در استان مازندران ۲۳۳
 اطلاعات لازم و پایه برای تدوین طرح جامع نظام اطلاعات سلامت درمانی و توانبخشی، تدوین شناسنامه سلامت جانبازان در استان مازندران،^۵ جانبازان و نیز تدوین شناسنامه سلامت جانبازان در استان مازندران،^۶ پایین‌آوردن هزینه‌های بهداشتی - درمانی و توانبخشی جانبازان،^۷ بالابردن بهره‌وری و ارایه خدمات بهداشتی - درمانی و توانبخشی مناسب به جانبازان قطع عضو در استان مازندران.

نتیجه‌گیری

بیشتر جانبازان در استان مازندران از قدرت و توانمندی جسمی قابل قبولی برخوردار نیستند که این امر باعث کاهش کیفیت زندگی آنها می‌شود؛ لازم است که اقدامات مناسب‌تری بهمنظور بهبود وضعیت و کیفیت زندگی آنها انجام شود.

تشکر و قدردانی: این پژوهه با حمایت مالی معاونت پژوهش و ارتباطات فرهنگی بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران مطابق قرارداد نامه شماره ۱۳۸۶/۷/۱۱ ۲۲۰۷/۸۳۰/۵۹۶۰ انجام شده است. نویسنده‌گان این مقاله از کلیه مسئولان محترم بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران بهویژه جناب آقای دکتر حمیدعلی صمیمی، ریاست محترم این بنیاد و جناب آقای دکتر سیدعباس میرصادقی معاونت محترم بهداشت و درمان، جناب آقای دکتر غلامرضا تقی‌معاونت محترم پژوهشی و ارتباطات فرهنگی بهعلت حمایت‌های پیوسته مادی و معنوی در امر پژوهش‌های کاربردی و تولید علم کمال تشکر را دارند. همچنین نویسنده‌گان از دکتر حمیدرضا تقی‌معاونت توانبخشی و طب فیزیکی، سیننصر/... نصرالله‌ی ریس اداره پژوهش بنیاد شهید و امور ایثارگران استان مازندران، سرکار خانم آمنه قربانی کارشناس پژوهشی علوم بهداشتی بابت کمک و مشارکت در اجرای این پژوهه تقدیر و تشکر ویژه می‌نمایند.

منابع

- 1- Devereux PG, Bullock CC, Bargmann-Losche J, Kyriakou M. Maintaining support in people with paralysis: What works? Qual Health Res. 2005;15(10):1360-76.
- 2- Courtney MT, Beauchamp RD, Evers BM, Kenneth LM. Sabiston textbook of surgery. 17th ed. USA: Elsevier; 2004.
- 3- Charles BF, Anderson DK, Billiar TR, Dunn DL, Hunter JG, Pollock RE. Schwartz's principles of surgery. 8th ed. New York; McGraw-Hill; 2005.
- 4- Behdani F, Fayazi Bordbar MR, Heyrani PR, Talebi MH, Kouhestani LL. Psychiatric symptoms in chemical and somatic combat veterans. Mil Med. 2009;11(1):31-35. [Persian]
- 5- Saeedzakerin M, Hoviyattalab SK, Shahabi M. Effects of home visits and care of their physical condition injured lower limb amputation. Pazhohandeh J. 2000;2(1):107-12. [Persian]
- 6- Poorsoltani H. Relationship between exercise and general health of veterans and disabled athletes of amputation. Mov Sport Sci. 2003;1(2):10-7. [Persian]
- 7- Ebrahimzadeh MH, Hallaj-Moghadam M. Lower limb amputation in veterans of Iraq war. Mashhad Univ Med Sci.

موید فقدان توانایی و قدرت جسمی قابل قبول در جانبازان قطع عضو استان مازندران است.

نوع دستورات درمانی درخواست شده برای این جانبازان نیز با قاطعیت تایید‌کننده موارد فوق است، به طوری که بیش از یک‌سوم جانبازان قطع عضو در استان مازندران تحت درمان‌های مخصوص حفظ و نگهداری استمپ یا کاهش درد فانتوم قرار گرفته بودند یا ۸۳۶ مورد دستور درمانی جانبازان قطع عضو درخواست شده بود. این دستورات درمانی در کنار تعییر یا تعویض اکثریت پروتزهای جانبازان قطع عضو در استان مازندران، نشان‌دهنده نامناسب بودن پروتزهای مورد استفاده است. اغلب مطالعات انجام‌شده نیز در سایر کشورها نامناسب بودن پروتزها و نیز کمبود درمان‌های فیزیوتراپی و توانبخشی مناسب را از عوامل موثر و مهم در افزایش ایجاد عوارض جسمی در معلولان قطع عضو قلمداد نموده‌اند [۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶].

از سوی دیگر امروزه رویکردهای نوین توانبخشی، مشکل معلولیت را از تراژدی فردی به یک مساله اجتماعی تغییر داده است. در این نگرش، معلولیت محدودیتی است از طرف جامعه که مانع مشارکت این افراد در زندگی اجتماعی می‌شود. امروزه اهداف توانبخشی، از دستیابی معلولان به نهایت توانایی فردی فراتر رفته و زندگی اجتماعی و الحاق آنان به جامعه را مد نظر قرار داده است. در نتیجه هدف، ارایه خدماتی است که باعث ارتقای کیفیت زندگی معلول و خانواده او شود و همگام با توسعه اجتماعی، فرستادهای مساوی را برای معلولان و خانواده آنها فراهم نماید. بعضی از مطالعات، نشان‌دهنده نقش موثر آموزش جانباز، اعضای خانواده و افراد جامعه در افزایش و ارتقای سلامت جسمی و روحی جانبازان و در نتیجه بهبود کیفیت زندگی آنها است که متناسبانه در این امر نیز شاهد وجود نتایج معنی‌داری در سیستم بهداشت و درمان بنیاد شهید و امور ایثارگران هستیم [۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶].

در مورد محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به انجام ویزیت‌های تخصصی ارتپیدی و توانبخشی براساس فرم‌های غیراستاندارد بالینی، عدم وجود دستورات دارویی و درمانی مشخص برای جانبازان ویزیت‌شده براساس یک رویکرد استاندارد، درج نامناسب اطلاعات بالینی در پرونده‌های بالینی جانبازان ویزیت‌شده و عدم پوشش کامل کلیه جانبازان قطع عضو استان مازندران اشاره کرد.

پیشنهادات ذیل بهمنظور بهبود وضعیت جانبازان در استان مازندران توصیه می‌شود:

- ۱) ثبت اطلاعات ارزشمند بالینی جانبازان قطع عضو به صورت الکترونیکی بهمنظور استفاده محققان و مسئولان موسسات دولتی و غیردولتی فعال در امور بهداشتی - درمانی و توانبخشی جانبازان و معلولان کشور و جهان، ۲) آگاهی از نیازهای واقعی و اولویت‌های بهداشتی - درمانی و توانبخشی جانبازان قطع عضو، ۳) داشتن

- 20- Stineman MG, Kwong PL, Kurichi JE, Prvu-Bettger JA, Vogel WB, Maislin G, et al. The effectiveness of inpatient rehabilitation in the acute postoperative phase of care after transtibial or transfemoral amputation: Study of an integrated health care delivery system. *Arch Phys Med Rehabil.* 2008;89(10):1863-72.
- 21- Pasquina PF, Tsao JW, Collins DM, Chan BL, Charrow A, Karmarkar AM, et al. Quality of medical care provided to service members with combat-related limb amputations: Report of patient satisfaction. *J Rehabil Res Dev.* 2008;45(7):953-60.
- 22- Naschitz JE, Lenger R. Why traumatic leg amputees are at increased risk for cardiovascular diseases. *QJM.* 2008;101(4):251-9.
- 23- Kurichi JE, Kwong PL, Reker DM, Bates BE, Marshall CR, Stineman MG. Clinical factors associated with prescription of a prosthetic limb in elderly veterans. *J Am Geriatr Soc.* 2007;55(6):900-6.
- 24- Bates BE, Kurichi JE, Marshall CR, Reker D, Maislin G, Stineman MG. Does the presence of a specialized rehabilitation unit in a veteran's affairs facility impact referral for rehabilitative care after a lower-extremity amputation? *Arch Phys Med Rehabil.* 2007;88(10):1249-55.
- 25- Ebrahimzadeh MH, Fattahi AS, Nejad AB. Long-term follow-up of Iranian veteran upper extremity amputees from the Iran-Iraq war (1980-1988). *J Trauma.* 2006;61(4):886-8.
- 26- Kusljugic A, Kapidzic-Durakovic S, Kudumovic Z, Cickusic A. Chronic low back pain in individuals with lower-limb amputation. *Bosn J Basic Med Sci.* 2006;6(2):67-70.
- 27- Stebven J, Covey JM, Glenn MS. Flow constraint and loading rate effects on prosthetic liner material and human tissue mechanical response. *JPO.* 2000;12(1):15-32.
- 28- Katherine M, Shelia S. Long term care of the amputee: Traumatic amputation and prosthetics. USA: Veterans Health Initiative; 2002. Available from: <http://www.hawaii.edu/hivandaids/vet%20Health%20Initiative%20Amputation.Pdf>
- 29- Arthur FT, Ming Z, David A. State of the art research in lower-limb prosthetic biomechanics-socket interface. *J Rehabil Res Dev.* 2001;38(2):161-74.
- 2003;46(82):14-22. [Persian]
- 8- Alizadeh MH, Gharakhanlou R. Investigate how leisure and disabled veterans: With emphasis on the role of physical education and sport. *Movement.* 2000;6:23-40. [Persian]
- 9- Golaghaei F, Salehi B, Rafiei M. Prevalence of depression and its associated factors in veterans. *Arak Univ Med Sci.* 2001;4(2):36-41. [Persian]
- 10- Okhovatian F, Faghizadeh S, Hajghanbari B. Methods to reduce heart rate during paraplegic veterans to exercise. *Daneshvar J.* 2001;8(34):1-8. [Persian]
- 11- Tavallaei A, Asari S, Ghaneei M, Khedmat H. Study causes of death and risk factors in Iranian veterans. *Iran Univ Med Sci.* 2005;12(47):29-38. [Persian]
- 12- Tavallaei A, Asari S, Habibi M, Noohi S, Ghaneei M. Relationship between cause of death and injury types in veterans. *Mil Med.* 2005;7(3):211-7. [Persian]
- 13- Parandeh A, Sirati N, Khaghanizadeh M, Zarchi AA. Compare two methods of conflict resolution and relaxation on the quality of life of veterans with spouses traumatic stress disorder with major depressive disorder. *Ment Health.* 2007;9(33):67-78. [Persian]
- 14- Bahrayniyan SAH, Borhani H. Study of mental health in a population of veterans and their spouses in Qom. *Med Res.* 2003;27(4):305-12. [Persian]
- 15- Afroz GA, Vismeh AA. Relationship of depression among veterans and how the boys with their fathers. *Psychol Educ.* 2001;31(2):35-50. [Persian]
- 16- Radfar S, Haghani H, Tavallaei A, Modiriyani E, Falahati M. Mental health of children of veterans aged 15-18. *Mil Med.* 2005;7(3):203-9. [Persian]
- 17- Mohammadi MR, Rezaeian H. Research and study the behavioral and mental disorders of Tehran school students. *Teb Tazkiyah.* 2000;1(39):59-63. [Persian]
- 18- Meulenbelt HE, Geertzen JH, Jonkman MF, Dijkstra PU. Determinants of skin problems of the stump in lower-limb amputees. *Arch Phys Med Rehabil.* 2009;90(1):74-81.
- 19- Prvu-Bettger JA, Bates BE, Bidelsbach DE, Stineman MG. Short- and long-term prognosis among veterans with neurological disorders and subsequent lower-extremity amputation. *Neuroepidemiology.* 2009;32(1):4-10.